

VEDLEGG NR. 4 (Snr. 06/10129 – 43)

VEILEDER OM INNVILGELSE AV UNNTAK I FORSKRIFT 9. MARS 2006 OM TILTAK VED MISTANKE OM ELLER BEKREFTET HØYPATOGEN AVIÆR INFLUENSA HOS VILTLEVENDE FUGL.

Generelt

Det er behov for å gi anvisninger for når §§11, 12, 13 og 14 i forskrift om tiltak ved mistanke om eller bekreftet høypatogen aviær influensa hos viltlevende fugl skal komme til anvendelse. Temaet har vært diskutert med regionene og internt på Hovedkontoret. Naturlig nok er næringen sterkt opptatt av hvilke linje Mattilsynet vil legge seg på.

Prinsipper

Vi har ingen muligheter for å bekjempe aviær influensa i ville populasjoner. Det viktigste arbeidet vil være å registrere omfanget og finne ut hvilke arter som er smittet. Dette kan gi indikasjoner på hvor smitten kan tenkes å dukke opp i neste omgang. Fokus må hele tiden være på å begrense mulighetene til spredning til fjørfeholdet.

Etter Hovedkontorets oppfatning bør muligheter for unntak fra sonebestemmelsene være noe enklere ved påvisning hos ville fugler enn ved påvisning i fjørfehold. Forskriftens § 15 angir mer prinsipielt grunnlaget for forflytninger og dermed unntak.

Unntakene fra forbudene både i risikosone og observasjonssone må vurderes særskilt og etter søknad.

Dersom det gis tillatelse etter §§ 11, 12, 13 og 14, skal Mattilsynet på mottaksstedet varsles.

Levende dyr og rugeegg (risikosone og observasjonssone)

Søknader vurderes ut fra kvaliteten på de smitteforebyggende tiltak den aktuelle besetning har praktisert/satt i verk. Mattilsynets distriktskontor må i regelen inspisere den aktuelle besetning for å kunne tilegne seg ajourført kunnskap om status. Det kan være tilfeller der distriktskontoret i forkant har betryggende kunnskap om hygienerutinene i besetningen.

Ved vurdering av kvaliteten på hygienerutinene i besetningen/virksomheten må det legges vekt på at

- rutinene dokumenteres
- rutinene har vært praktisert over tid
- besetningseier/de som steller dyrene/de som driver virksomheten viser at de har reel innsikt i problemstillingen

I tillegg til ovennevnte punkter vil vi anbefale at MT stiller krav om transportruter. Forflytninger innen og ut av sonene må foregå i trygg avstand til fjørfehold.

Ved å legge til grunn optimale hygienerutiner for å gi tillatelse etter nevnte §§, vil en raskt få en standardheving av smitteforebyggende tiltak i fjørfebesetninger flest og andre virksomheter. Dette er en viktig bieffekt. Dersom disse betingelsene oppfylles, slik det blant annet forutsettes i §§ 6 og 8, mener Hovedkontoret at RK kan gi tillatelser i samsvar med §§ 11 og 12.

Produkter og biprodukter (risikosone)

§§ 13 og 14 gir relativt presise angivelser på hva som kan være grunnlag for å gi unntak fra forbudet. Betingelsene for å gi unntak er at relevante offentlige bestemmelser er fulgt. Det burde ikke være behov for ytterligere anvisninger.

Virksomheter som leverer *produkter fra vill fugl* må også dokumentere i henhold til forskrift 9. september 2005 nr. 1045 om generelle dyrehelsemessige betingelser for produksjon, bearbeiding, omsetning og import fra tredjeland av næringsmidler av animalsk opprinnelse til konsum at

- produktet er varmebehandlet
- produktet er merket med opprinnelse

Det er ikke forbud mot flytting av produkter eller biprodukter i observasjonssonen.

Andre spørsmål

Det vil med stor sikkerhet oppstå ytterligere spørsmål ved behandling av slike søknader. Hovedkontoret mener at den enkelte region må ta stilling til disse. Derimot finner vi det naturlig at den aktuelle region og Hovedkontoret ved de første påvisninger i Norge er i dialog om denne problemstillingen. En hovedmålsetting er at Mattilsynet i alle deler av landet oppfattes enhetlig og forutsigbart.

Den 15. mars 2006
Eivind Liven